

การศึกษาปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกล้วยเปรี้ยบเทียบผลิตภัณฑ์จากข้าวบาร์เล่ย์

Concentration of SO₂ in banana beer compare with beer

กุลสินธ์ ชูสินธ์

รุ่งทิวา รอจันทร์

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช กรมวิชาการเกษตร

บทคัดย่อ

ในอุตสาหกรรมการผลิตเบียร์มีการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์บางชนิดที่มีผลต่อคุณภาพของเบียร์และมีการทำหนดให้ใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในอุตสาหกรรมการผลิตเบียร์ไม่เกิน 70 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ดังนั้นจุดประสงค์ของการทดลองนี้ เพื่อเปรี้ยบเทียบปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเบียร์กล้วยและเบียร์จากข้าวบาร์เล่ย์ โดยวัดปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเบียร์กล้วยจำนวน 27 ตัวอย่าง และตัวอย่างเบียร์จากข้าวบาร์เล่ย์จำนวน 27 ตัวอย่าง ตามวิธี AOAC Official Method 990.28 Sulfites in Food Optimized Monier-Williams Method พบร่วมกับ ปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในตัวอย่างเบียร์กล้วยอยู่ระหว่าง 3.21 - 9.31 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในตัวอย่างเบียร์จากข้าวบาร์เล่ย์อยู่ระหว่าง 2.01 - 11.85 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ซึ่งค่าที่ได้แสดงให้เห็นว่าปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเบียร์จากข้าวบาร์เล่ย์ไม่มีความต่างกันกับค่าความแปรปรวนกันของปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเบียร์จากกล้วยที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และปลอดภัยต่อการบริโภค

Abstract

Sulfur dioxide (SO₂) is used in the brewing industry to control micro-organism growth and maintain the quality of beer. However, the concentration of sulfur dioxide in beer is limited at 70 mg/kg. The purpose of this study is to compare sulfur dioxide content in banana beer and barley beer. Twenty seven samples of banana beer and twenty seven sample of barley beer were collected and measure SO₂ content by performing AOAC Official Method 990.28 Sulfites in Food Optimized Monier-Williams Method . The results show that sulfur dioxide concentration in banana beer varied between 3.21 to 9.31 mg/kg and the concentration of sulfur dioxide in barley beer ranged from 2.01 to 11.85 mg/kg. The values obtained show that sulfur dioxide content from banana beer and barley beer has no different variance values at the 95% confidence level. Thus, the banana beer in this study contains sulfur dioxide in the harmless concentration for the consumers .

คำนำ

ประเทศไทยเป็นแหล่งกำเนิดกล้วยมากมายหลายชนิดมีกล้วยป่าและกล้วยปลูกอยู่ทั่วไป นับเฉพาะกล้วยกินได้อาจมีมากกว่า 50 ชนิด ที่รู้จักแพร่หลาย เช่น กล้วยน้ำว้า กล้วยหอม กล้วยไข่ กล้วยหักรุก กล้วยเล็บมือนาง ซึ่งปริมาณกล้วยที่มีมากในทางท้องตลาดบางปีเกินกว่าความต้องการของผู้บริโภคทำให้ราคาตกต่ำ การพัฒนากล้วยของประเทศไทยต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกล้วยแต่ในกระบวนการขั้นตอนในการแปรรูปกล้วยให้เป็นผลิตภัณฑ์จากกล้วย ปัจจุบันมีการใช้สารเจือปนอาหารในผลิตภัณฑ์กล้วยอย่างแพร่หลาย เพื่อต้องการยืดอายุการเก็บให้นานกว่าปกติ ช่วยให้อาหารมีคุณภาพคงที่ หรือช่วยปรับปรุงคุณภาพดีขึ้น สารเจือปนอาหารที่นิยมใช้ได้แก่ สารกันบูด เช่น กรดเบนโซอิก กรดซอร์บิก และสีสังเคราะห์ที่อนุญาตให้ใช้กับอาหาร ประเทศไทยมีการกำหนดมาตรฐานการใช้สารเจือปนอาหารในผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น การใช้วัตถุกันเสียในเครื่องดื่มมีการกำหนดให้ใช้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ได้ไม่เกิน 70 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม เป็นต้น แต่ทั้งนี้พบว่ามาตรฐานที่กำหนดโดยประเทศไทยคุ้มครองคุณภาพของอาหารระหว่างประเทศมีการกำหนดชนิดและปริมาณสารเจือปนที่เข้มงวดกว่ามาตรฐานที่กำหนดภายในประเทศไทย ประกอบกับการใช้ในปริมาณมากเกินไปอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้ การศึกษาข้อมูลการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกล้วย เพื่อเป็นการเฝ้าระวังด้านคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้า นอกจากนี้ยังใช้เป็นฐานข้อมูลคุณภาพสินค้าส่งออกของประเทศไทย ในการให้ข้อมูลเห็นสำหรับการกำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ และการเจรจาต่อรองทางการค้า

รหัสการทดลอง

งบประมาณที่ใช้ในการทดลอง 117,000 บาท

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกล้วยเบรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์จากข้าวบาร์เล่ย์

วิธีดำเนินการ

วิเคราะห์ชนิดและปริมาณกรดเบนโซอิก และ กรดซอร์บิก ชนิดของสีผสมอาหาร และปริมาณในเตرتต์ ในตัวอย่างผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้บรรจุกระป๋อง ตามวิธีวิเคราะห์ดังนี้

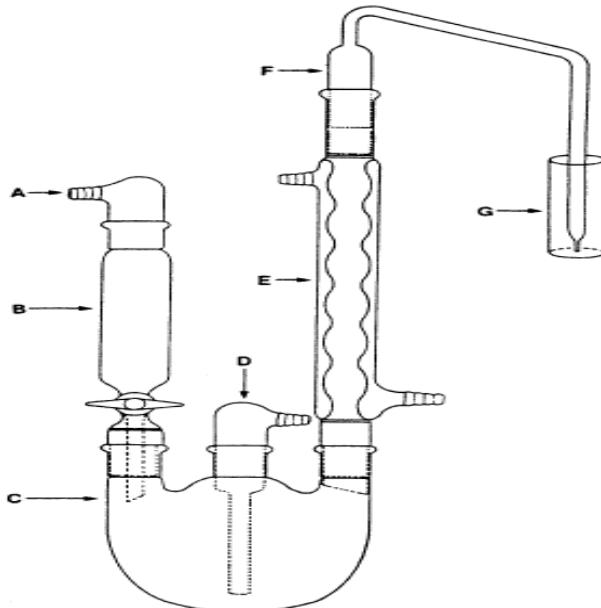
1. การวิเคราะห์ กรดเบนโซอิก และ กรดซอร์บิก

อุปกรณ์และสารเคมี

1. วัตถุดิบ: เบียร์กล้วย,เบียร์ข้าวบาร์เล่ย์

2. ชุดกลั่นสำหรับหาปริมาณ SO_2 ตามแบบวิธีของ Optimized Monier – Williams (ตามแผนภาพที่ 1)

ประกอบด้วย

2.1 จุกปิดรายแยก 24/40 (A)

2.2 รายแยกขนาด 120 มิลลิลิตร 24/40 (B)

2.3 ขวดก้นกลมสามคอ ขนาด 1000 มิลลิลิตร 24/40 (C)

2.4 หลอดแก้วที่เป็นทางเข้าของแก๊สในโตรเจน 24/40 (D)

2.5 เครื่องควบแน่น 24/40 (E)

2.6 หลอดนำผ่านของแก๊ส SO₂ 24/40 (F)

2.7 หลอดแก้วสำหรับรัฐสารละลายไฮโดรเจน Peroxide สำนับผ่านศูนย์กลาง
ขนาด 3 เซนติเมตร สูง 18 เซนติเมตร 24/40 (G)

3. อ่างน้ำหมุนเวียนควบคุมอุณหภูมิไม่มากกว่า 15 องศาเซลเซียส

4. เตาไฟฟ้า

5. ตู้ดูดความชื้นอัตโนมัติ

6. บีวเรต ขนาด 10 มิลลิลิตร Class A

7. ถังบรรจุแก๊สในโตรเจนชนิดบริสุทธิ์ 99.99 % พร้อมที่วัดความดัน (regulator)

8. กระบอกตวงขนาด 50, 100 มิลลิลิตร

9. Beaker ขนาด 50, 100 , 250 มิลลิลิตร

10. กระบอกน้ำกลั่น

11.สายยาง (natural latex tubing)

12. ปากคีบ (forcep)

13. ชาตั้งพร้อมที่ยืด

14. Beaker ทรงสูงขนาด 1000 มิลลิลิตร

15. รายกรองพลาสติก

16.แท่งแก้ว

17.หลอดหยด

18 Volumetric Flask (Class A) ขนาด 100, 1000 และ 2000 มิลลิลิตร

19.Volumetric Pipette (Class A) ขนาด 1, 2, 3, 4, 5 ,10 และ 20 มิลลิลิตร

20. Erlenmeyer Flask ขนาด 250, 500 มิลลิลิตร

21.Dispenser ขนาด 50 มล. และ 100 มิลลิลิตร

สารเคมี

1 น้ำกลั่น

2 กรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น, 37% (w/w) GR for analysis

3 สารละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 4 N (4 N HCl) : ตวง 300 มล. ของกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 37% ลงในขวดที่มีน้ำกลั่น อญ 600 มล. อายุการเก็บรักษา 1 ปี ที่อุณหภูมิห้อง

4 สารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.01 N : ตามขั้นตอนการปฏิบัติงาน เรื่อง วิธีการเตรียมสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.01 N (W/FA5.4-001)

5 ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 % GR for analysis

6 สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 3 % : ตวง 100 มล. ของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 % ลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 1000 มล. ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่น อายุการเก็บรักษา 1 ปี ที่อุณหภูมิ 4-8 °C

7 เอทานอล 99.99 % GR for analysis

8 สารละลายเอทานอล 5 % : ตวง 100 มล. ของเอทานอล 99.99 % ลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 2000 มล. ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่น อายุการเก็บรักษา 1 ปี ที่อุณหภูมิห้อง

9 สารละลายเมธิลเรด : ชั้งเมธิลเรด 0.25 กรัม ละลายและปรับปริมาตรเป็น 100 มล. ด้วยเอทานอล 99.99 % อายุการเก็บรักษา 1 ปี ที่อุณหภูมิ 4-8 °C

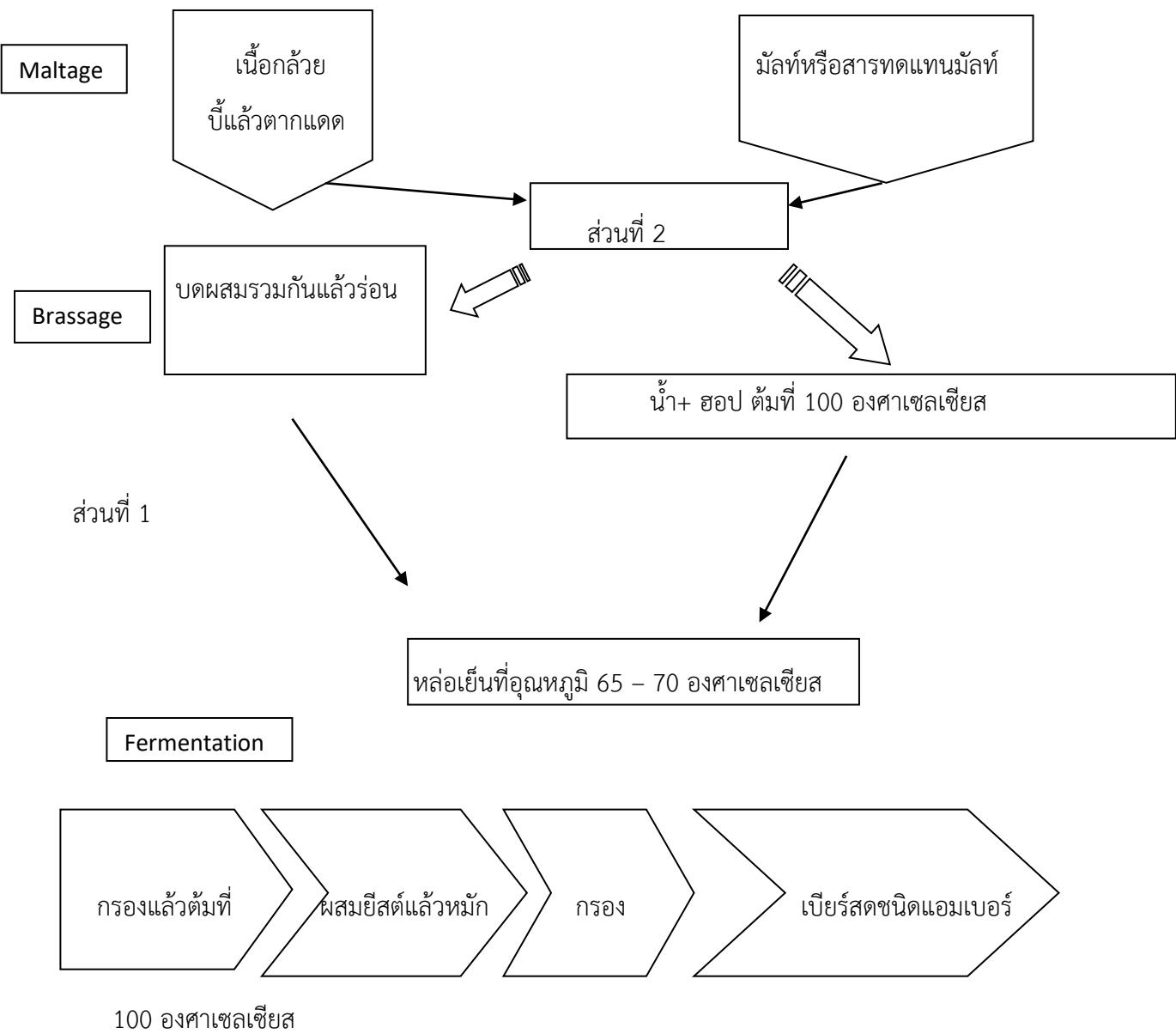
10 สารละลายมาตรฐานฟอร์มัลดีไฮด์เดียมเมตาไบซัลไฟต์: ชั้งฟอร์มัลดีไฮด์เดียมเมตาไบซัลไฟต์ 0.1000 ± 0.001* กรัม ละลายและปรับปริมาตรเป็น 100 มล. ด้วยน้ำกลั่น ปิเปตสารละลายฟอร์มัลดีไฮด์เดียมเมตาไบซัลไฟต์ครั้งละ 1 มล. 2 มล. และ 3 มล. ใส่ใน Vial ขนาด 4 มล. ขวดที่ใสสารละลายฟอร์มัลดีไฮด์เดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1 มล. และ 2 มล. ให้ปรับปริมาตรเป็น 3 มล. ปิดฝาขวดและเขียนรหัสปิดที่ขวดเก็บรักษาในตู้เย็นอุณหภูมิ 0°C ถึง 5 °C อายุการเก็บรักษา 1 ปี

วิธีการวิเคราะห์

3.วิธีการ

กราฟที่ 1 การผลิตเบียร์กัลวย

1. การผลิตเบียร์แบบบีสต์โลยแบบ แอมเบอร์ (suspend yeast beer production amber style)

2. นำเบียร์กลวยที่ได้มาตรวจวิเคราะห์ปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ต่อกัน 27 ตัวอย่าง

3. วิธีวิเคราะห์การทดสอบ

- เทสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 3% ลงในขวดรูปชามพู่ ปริมาตรเท่ากับปริมาตรทั้งหมดที่จะใช้ในการทดสอบแต่ละชุดการทดสอบหยดสารละลายเมเชิลเรด จนได้สารละลายสีชมพู จำนวนนี้ได้ตรวจสอบด้วยสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.01 N จนกระทั่งสารละลายเปลี่ยนเป็นสีเหลือง
- ติดตั้งเครื่องกลั่นโดยให้ขาดกลั่น C ตั้งอยู่บนเตาไฟฟ้าเติมน้ำกลั่นประมาณ 400 มิลลิลิตร ลงในขาดกลั่น C เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริก ความเข้มข้น 4 N ปริมาตร 90 มิลลิลิตรลงในรายแยก B เติมสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 3% เตรียมได้ ลงในหลอดแก้ว G ปริมาตร 30 มิลลิลิตร ควบคุมเครื่องควบแน่นให้เย็นโดยการผ่านน้ำเย็นจากอ่างน้ำที่ควบคุมอุณหภูมิให้มีความเย็น $\leq 15^{\circ}\text{C}$ ผ่านแก๊สในไตรเจนบริสุทธิ์และมีอัตรา

การให้หลังแก๊ส 200 มิลลิลิตรต่อน้ำที่เป็นระยะเวลา 15 นาที ก่อนใส่ตัวอย่าง 50 ml ที่มี 5% เอทานอล 100 มิลลิลิตร พองอากาศจะปูดขึ้นที่ขวดกลั่น C และหลอด G ทั้งนี้เพื่อล่อออกซิเจนออกจากระบบให้หมด

- นำตัวอย่างที่เตรียมไว้ใส่ในขวดกลั่น C ในแต่ละชุดที่ทำการกลั่นต้องมีการทำ Recovery โดยการเติมสารละลายมาตรฐานฟอร์มัลดีไฮด์เดียมเมตาไบซัลไฟต์
- ปล่อยสารละลายกรดไฮโดรคลอริกออกจากกรวยแยก B ลงในขวดกลั่น C และให้เหลือไว้ประมาณ 1-2 มิลลิลิตร เพื่อกันไม่ให้ SO₂ ที่ทำการสกัดระเหยออกໄไป
- ให้ความร้อนที่ขวดกลั่น C ปรับความร้อนให้ได้อัตราส่วนของสิ่งกลั่น (condenser) เป็น 80 – 90 หยดต่อนาที ทำการรีฟลักซ์ (reflux) จับเวลาทันทีหลังเกิดการกลั่น เป็นระยะเวลา 1 ชั่วโมง 45 นาที ถ้ามีตัวอย่างกลุ่มซัลไฟต์ จะเกิดแก๊ส SO₂ ให้ผ่านเครื่องควบแน่นที่เย็น E และหลอดนำผ่านแก๊ส F ไปเก็บไว้ที่หลอด G ซึ่งบรรจุสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 3% อยู่ แก๊ส SO₂ จะทำปฏิกิริยากับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ได้กรดซัลฟูริก และจะสังเกตเห็นว่าสารละลายจะเปลี่ยนจากสีเหลืองกล้ายเป็นสีเข้มพูแดง
- เมื่อครบตามระยะเวลานำหลอด G ออก ไดเตรตด้วยสารละลายน้ำมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 0.01 N จนกระทั่งสารละลายเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ซึ่งเป็นจุดยุติ (end point) บันทึกปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้เป็นมิลลิลิตร

การคำนวน

การคำนวนหาค่าปริมาณซัลเฟอโร่ไดออกไซด์

$$SO_2 (\text{mg/kg}) = \frac{32.03 \times V \times N \times 1000}{W}$$

เมื่อ

V = ปริมาณของสารละลายน้ำมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ หน่วยเป็น มิลลิลิตร

N = ความเข้มข้นของสารละลายน้ำมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ หน่วยเป็น นอร์มอล

W = น้ำหนักตัวอย่าง หน่วยเป็น กรัม

Recovery

ทุกชุดของตัวอย่างที่จะทำการทดสอบแต่ละครั้งจะต้องมีการทำ Fortified Sample โดยการเติมสารละลายน้ำมาตรฐานฟอร์มัลดีไฮด์เดียมเมตาไบซัลไฟต์ ความเข้มข้น 500 - 1500 บต. ปริมาตร 1 มล. 2 มล. และ 3 มล. ลงในตัวอย่าง ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 5.4.3 อย่างน้อย 10% ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด และดำเนินการทดสอบ

เข่นเดียวกับตัวอย่าง โดยค่า% Recovery ต้องอยู่ในช่วง 100 ± 20 กรณที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดให้ทำการทดสอบใหม่

การคำนวณ% Recovery = Fortified Sample Conc.(มก./กก.) – Sample Conc. (มก./กก.) $\times 100$

Expected Conc. (มก./กก.)

ระยะเวลา

ระยะเวลา : ตุลาคม 2553 – กันยายน พ.ศ. 2555

สถานที่ดำเนินการ

สถานที่ : สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพีซ

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

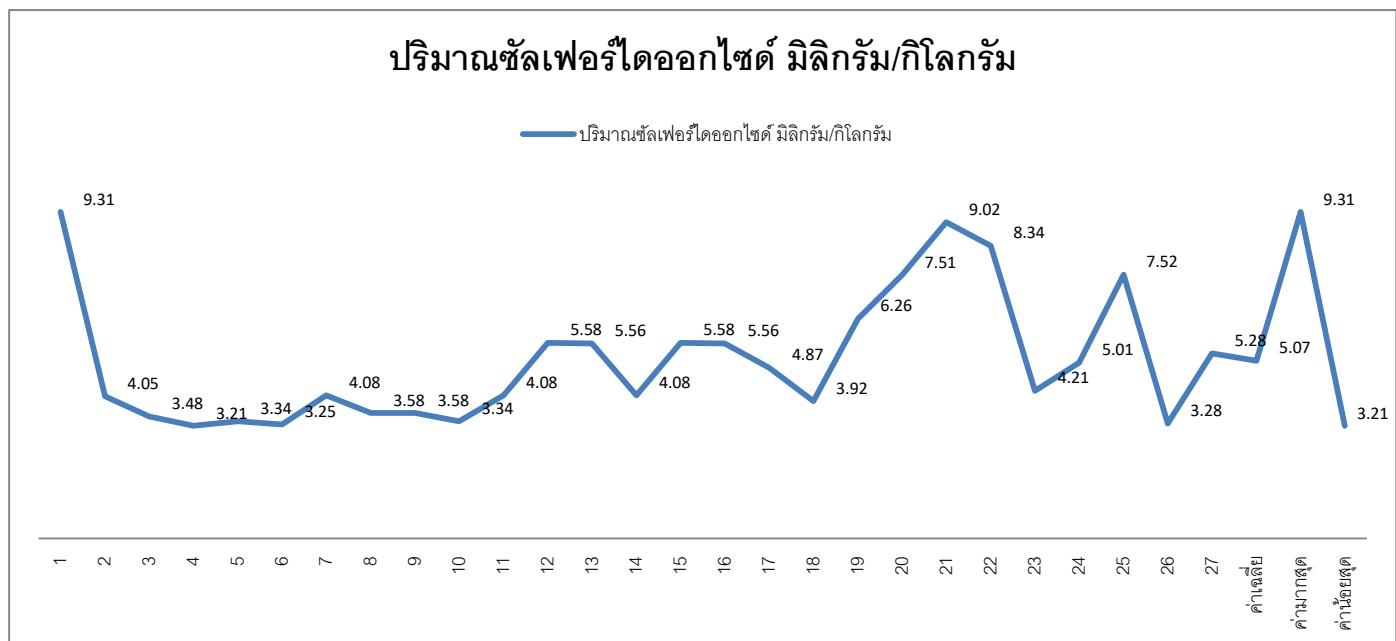
จากตารางที่ 1 ปริมาณสารชั้ลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกล้วย

No	ปริมาณชัลเฟอร์ไดออกไซด์ มิลิกรัม/กิโลกรัม	มาตรฐานชัลเฟอร์ไดออกไซด์ 70 มิลิกรัม/กิโลกรัม	หมายเหตุ
1	9.31	ผ่าน	
2	4.05	ผ่าน	
3	3.48	ผ่าน	
4	3.21	ผ่าน	
5	3.34	ผ่าน	
6	3.25	ผ่าน	
7	4.08	ผ่าน	
8	3.58	ผ่าน	
9	3.58	ผ่าน	
10	3.34	ผ่าน	
11	4.08	ผ่าน	
12	5.58	ผ่าน	
13	5.56	ผ่าน	
14	4.08	ผ่าน	

15	5.58	ผ่าน
16	5.56	ผ่าน
17	4.87	ผ่าน
18	3.92	ผ่าน
19	6.26	ผ่าน
20	7.51	ผ่าน
21	9.02	ผ่าน
22	8.34	ผ่าน
23	4.21	ผ่าน
24	5.01	ผ่าน
25	7.52	ผ่าน
26	3.28	ผ่าน
27	5.28	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	5.07	
ค่ามากสุด	9.31	
ค่าน้อยสุด	3.21	

จากผลตารางเมื่อนำไป พอทกราฟจะได้กราฟแสดงปริมาณชัลเพอร์รีไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกล่าว
(เบียร์กกลวย)

กราฟแสดงค่าปริมาณชัลเพอร์รีไดออกไซด์

จากการพ เห็นได้ว่าปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกล้วย(เบียร์กล้วย) มีปริมาณที่สูงสุดอยู่ที่ 9.31 มิลigrامต่อกิโลกรัมซึ่งเมื่อนำค่ามาเปรียบเทียบกับค่าประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 214 (พ.ศ. 2543) กำหนดให้มีปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเครื่องดื่มในภาชนะบรรจุปิดสนิท (Hermetically sealed container) ได้ไม่เกิน 70 mg/kg และคงว่าค่าซัลเฟอร์ไดออกไซด์ไม่เกินค่า และจากการทดลองศึกษาซัลเฟอร์ไดออกไซด์จากการวิเคราะห์(ตัวอย่างเบียร์กล้วย) 27 ตัวอย่าง ได้ปริมาณค่าเฉลี่ย 5.07 มิลigrامต่อกิโลกรัม

ตารางค่าปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเบียร์จากข้าวบาร์เลย์เปรียบเทียบกับเบียร์จากกล้วย

NO	ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เบียร์จากข้าว บาร์เลย์ (mg/kg)	ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เบียร์จากกล้วย (mg/kg)	หมายเหตุ
1	5.59	9.31	
2	7.45	4.05	
3	5.34	3.48	
4	7.85	3.21	
5	11.02	3.34	
6	3.46	3.25	
7	5.21	4.08	
8	4.38	3.58	
9	8.65	3.58	
10	5.61	3.34	
11	7.46	4.08	
12	5.98	5.58	
13	8.76	5.56	
14	11.85	4.08	
15	5.78	5.58	
16	5.46	5.56	
17	4.98	4.87	
18	8.75	3.92	
19	8.56	6.26	

20	2.01	7.51	
21	5.87	9.02	
22	3.02	8.34	
23	4.03	4.21	
24	3.04	5.01	
25	8.75	7.52	
26	9.35	3.28	
27	3.26	5.28	
ค่าสูงสุด	11.85	9.31	
ค่าต่ำสุด	2.01	3.21	

เมื่อนำช่วงข้อมูลที่ได้มาเข้าโปรแกรมทางสถิติโดยใช้ช่วงข้อมูลชั้ลเฟอร์ไดอกไชร์จากข้าวบาร์เลย์เปรียบเทียบกับช่วงข้อมูล

ชัลเฟอร์ไดอกไชร์จากกล้วย โดยใช้สถิติตัว T-test for Equality of Means

Group Statistics

N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Banana (27)	6.3507	2.54274	.48935
Barley (27)	5.0696	1.83666	.35347

Independent Samples Test

t-test for Equality of Means						
t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
2.122	52	.039	1.28111	.60366	.06979	2.49244
2.122	47.325	.039	1.28111	.60366	.06693	2.49529

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

ค่าความแปรปูปปวน (Variances) จะเห็นได้ว่าค่าความแปรปูนค่าชัลเฟอร์ไดอกไชร์จากข้าวบาร์เลย์ไม่มีความต่างกันกับค่าความแปรปูนค่าชัลเฟอร์ไดอกไชร์จากกล้วยแต่ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ถ้าดูจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) ของชัลเฟอร์ไดอกไชร์จากข้าวบาร์เลย์มีค่าสูงกว่า

ค่าซัลเฟอร์ไดออกไซด์จากกลัวยแสดงว่ามีการกระจายตัวของช่วงข้อมูลมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแหล่งที่ไปเก็บตัวอย่างจากข้าวบาร์เลย์มีความหลากหลายไปถึงอุณหภูมิและแสงสว่างซึ่งทำให้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์สลายตัวไปได้ ทำให้ค่าซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากข้าวบาร์เลย์จึงมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) เท่ากับ 2.54 ซึ่งสูงกว่าค่าซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์จากกลัวยแต่อย่างไรก็ตาม

จากการศึกษาชนิดและปริมาณของสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในผลิตภัณฑ์เบียร์กลัวยและเบียร์จากข้าวบาร์เลย์ พบว่าตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศไทยคือกำหนดให้มีปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเครื่องดื่มในภาชนะบรรจุปิดสนิท (Hermetically sealed container) ได้ไม่เกิน 70 mg/kg ทั้งมาตรฐานอาหารภายในประเทศ และมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ เพื่อผลิตสินค้าที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากประเทศไทยมีการผลิตกลัวยเป็นจำนวนมากทั้งอยู่ในรูปของการแปรรูป เช่น กลัวยกรุบ กลัวยอบ กลัวยตากโดยใช้ขบวนการที่มีการยับยังเชือจุลทรีย์ของผลิตภัณฑ์โดยการใส่สารเพื่อป้องกันในรูปของการกันบุด กันเสีย การป้องกันการเปลี่ยนสีของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจากการวิจัยเพิ่มเติมยังพบว่ามีการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ปริมาณสูงในผลิตภัณฑ์ เช่น กลัวยตาก กลัวยกรุบ ดอกไม้จีน เห็ดหูหนูขาว เยื่อไผ่แห้ง ดอกเกีกหวยแห้ง สตรอเบอร์รีในน้ำเกลือ ดังนั้นควรมีการศึกษาคุณภาพสินค้าทางด้านสารเจือปนในผลิตภัณฑ์อื่นๆ ทั้งสินค้านำเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ และสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังความปลอดภัยของสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศไทยและมาตรฐานสากล ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีการค้าโลก

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- เผยแพร่ข้อมูลคุณภาพผลิตภัณฑ์จากกลัวยด้านสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ให้กับผู้สนใจทั่วไป
- ให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการผลิตให้ทราบถึงวิธีและปริมาณการใช้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้ข้อคิดเห็นการกำหนดมาตรฐานสินค้าระดับประเทศและมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ กลุ่มวิจัยและพัฒนาการแปรรูปผลิตผลเกษตร เพื่อการส่งออก สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยา ที่เอื้อเฟื้อวัสดุการทดลองและตัวอย่างทดลอง คุณโภคเมศ สัตยาธุร ที่ให้คำแนะนำในการทดลองและผลทางด้าน

โภชนาการของกล้วย พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์ผลทางสถิติ ศูนย์สารสนเทศ ที่ให้คำปรึกษาการวางแผนการทดลองและวิเคราะห์ผลทางสถิติ

เอกสารอ้างอิง

- ความปลอดภัยของอาหาร FOOD SAFETY ส่วนประกอบของอาหาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.สพ. ดร. ศุภชัย เปื้อ นวลสุวรรณ
 - ประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 214 (พ.ศ.2543)
 - นพรัตน์ พันธุวนิช 2528. การเจริญเติบโตของผล ดัชนีการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังเก็บเกี่ยวของผลกล้วย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - การวิเคราะห์ความเสี่ยงอาหาร FOOD RISK ANALYSIS ผศ. น.สพ.ดร. ศุภชัย เนื่องนวลสุวรรณ
 - การผลิตลำไยอบแห้งสีทอง ปีที่ 13 ฉบับที่ 4 ประจำเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ISSN 1513-0010
 - การคัดคุณภาพ ผลไม้มีเมืองร้อน เพื่อการส่งออก ดร. เบญจมาศ รัตนชินกร กรมวิชาการเกษตร
 - สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, กระทรวงสาธารณสุข.แบบท้ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง ข้อกำหนดการใช้วัตถุเจือปนอาหาร. 2547
 - กำหนดบรรจุ มอก.372-2541. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 12 หน้า
 - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2549. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม น้ำผลไม้: น้ำส้ม มอก.99- 2549. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 8 หน้า
 - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2549. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม น้ำผลไม้: น้ำอุ่น มอก. 101-2549. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 8 หน้า
 - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2549. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม น้ำผลไม้: น้ำลับประดมอก. 112-2549. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 8 หน้า
 - ศิวพร ศิwarech. 2535. วัตถุเจือปนในผลิตภัณฑ์อาหาร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: กรุงเทพฯ
 - AOAC Official Method 990.28 Sulfites in Food Optimized Monier-Williams Method
 - Codex general Standard for Food Additives, 2006. CODEX STAN 192-1995 rev. 7-2006
 - Commission Regulation (EC) No 1881/2006 of 19 December 2006
 - Food additives in fruit processing
- PS Raju, AS Bawa - Handbook of fruits and fruit processing, 2006 - Wiley Online Library
- Principles of cost reductions in chemical formulations
BA Dave Proc. Fla. State Hort. Soc, 1991fshs.org

- Banos, S.B., A.N.H. Lauzardo, M.G.V. Valle, M.H. Lopez, E.A. Barka, E.B Molina and C.L. Wilson. 2006. Chitosan as a potential natural compound to control pre and postharvest diseases of horticultural commodities. *Crop Protection* 25: 108-118.
- Natvig, E.E., Ingham, S.C., Ingham, B.H., Cooperband, L.R. and Roper, T.R. 2002. *Salmonella enterica* serovars *typhimurium* and *Escherichia coli* contamination of root and leaf vegetables grown in soils with incorporated bovine manure. *Applied and Environmental Microbiology* 68, 2737-2744.
- Rogers, M. N. 1973. An historical and critical review of post-harvest physiological research on cut flower. *HortSci.* 8: 189-194.

ภาคผนวก

ตารางที่ ๑ ปริมาณสารอาหารในกล้วยที่นำมาศึกษา

ชนิดกล้วย (100 กรัม)	ปริมาณสารอาหาร					ปริมาณเกลือแร่					ปริมาณวิตามิน				
	พลังงาน (cal)	Pt (g)	Fats (g)	Carb (g)	Fiber (g)	Ca (mg)	P (mg)	Fe (mg)	K (mg)	Mg (mg)	TotA (I.U.)	B1 (mg)	B2 (mg)	C (mg)	Niacin (mg)
กล้วยไข่'	145	1.5	0.2	34.4	0.4	24	22	0.5	380	18	-	0.02	0.09	16	0.4
กล้วยน้ำว้า	170	1.2	0.2	38	0.3	29	59	0.5	320	15	112	0.06	0.03	5	0.3
กล้วยหอม	131	1.1	0.2	31.4	0.3	26	46	0.6	350	10	132	0.13	0.03	7	0.4

ตารางที่ ๒ ความเป็นไปได้ในการหมักแอลกอฮอล์

ชนิดกล้วย (1000 กรัม)	Alcohol potential fermentative				
	Carb (g)	Solid soluble content (Brix)	Titrate Alcohol Volume (TAV)	Total Acid Content (SO4)	Annex
กล้วยไข่'	344	15	5.20%	2.5	Average from 30 samples from Sukhothai/ Chanthaburi/ Chumporn/ Talatthai grandmarket/ local vendors
กล้วยน้ำว้า	380	19	7.00%	3.4	
กล้วยหอม	314	14	4.00%	3.1	

No	พลังงาน (Ca)	Water (g)	Pt (g)	Lysine (g)/100pt	Fats (g)	Carb (g)	IndigestibleCarb (g)	Ash (g)	Ca (g)	P (g)	Ca/P	Phytic	K (mg)	Na (mg)	Thiamine (μg)	Riboflavin (g)	Niacin (mg)	Alcohol
เนื้อกล้าวยี่ห้อสุ่ม	344	9.6	8.5	3.3	2.5	77.4	2.1	1.94	9.8	288	0.033	150	347	12.9	364	88	3.8	-
มัลท์	270	24.7	7	3.7	1.6	65.5	2.7	1.25	6.9	234	0.026	63	268	10.9	331	170	4	-
เบียร์กล้าวยี่ห้อสุ่ม	29 (+15*)	90.7	0.7	7.2	0.02	6.1	0	0.3	1.8	46	0.021	10	94	2.3	390	55	0.6	5%

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบสารอาหารที่เหลือในเบียร์กล้าวยี่ห้อผลิต

กราฟแสดง เปรียบเทียบสารอาหารที่เหลือในเบียร์กล้าวยี่ห้อผลิต

